

grove Forseelser saaledes, at Blodet flyder, og den, der ikke er mere Herre over sig selv, end at han straffer haardere, end han egentlig vil det, paa Grund af sin Hidsighed, han er ikke egnet til at varetage den Gerning, Hr. Mortensen skal varetage, og en Mand, der er som han, maa nødvendigvis bringe hele den Institution, han staar i Spidsen for, i Vanry. Jeg tror ogsaa, dette har givet sig Udtryk derigennem, at det nu er meget faa, der ønske at sende Elever til Flakkebjerg; man undgaar det saa vidt muligt. Staten staar jo paa to Maader i Forhold til denne Anstalt, skønt den er privat. Den har et Tilskud fra Staten, og den er anerkendt som Opdragelsesanstalt for vanartede Børn. Jeg anerkender den Iver, den højtærede Justitsminister har vist for at faa denne Sag fuldt opklaret ved at foranledige den Undersøgelse, som vi nu have haft liggende for os i Finansudvalget, og jeg tror ogsaa, den højtærede Minister vil erkende, at denne Undersøgelse har bragt i alt Fald nogle Ting frem, som maa siges at være uheldige for Forstanderen. Paa den anden Side vilde jeg have anset det for ønskeligt, at Justitsministeren efter de fremkomne Oplysninger ikke havde givet Anstalten offentlig Anerkendelse, og jeg vil i høj Grad anbefale, siden det nu en Gang er sket, at man følger Flakkebjerg med et aarvaagent Øje. Jeg har nu personlig den Opfattelse, at det neppe vil være muligt, medmindre Hr. Mortensen fuldstændig forandrer sine Opdragelsesprincipper og sin Maade at gaa frem paa overfor Børnene, i Længden at opretholde den offentlige Anerkendelse af denne Anstalt.

J. H. Jensen: Der er kun to Ting, jeg ønsker at fremdrage. Det første er for Resten allerede udtalt af den sidste ærede Taler: det er Flakkebjerg. Efter de private Oplysninger, man har faaet dernede fra, er jeg ikke i Tvivl om, at Hr. Mortensen er gaaet vel strengt til Værks i mange Tilfælde. Hvis der var Forslag om hans Afskedigelse, vilde jeg ikke stemme for det, men hvad jeg ønsker er, at den højtærede Justitsminister maa føre et saa skarpt Tilsyn som muligt med denne Anstalt, for dertil trænges der vistnok; saa er det jo muligt, at Mortensen alligevel kan være den rette Mand til at lede denne Anstalt.

Blandt de fra Sundhedskollegiet fremkomne Klager er der ogsaa en, der angaar min Valgkreds, idet den højtærede Justitsminister har tildelt en Apoteker, hvem

Sundhedskollegiet ikke har indstillet, Bevilling i Hadsund. Jeg har sat mig til Opgave at faa undersøgt, om den højtærede Justitsminister har været heldig eller uheldig med denne Besættelse, og jeg har foretaget en saa grundig Undersøgelse, som det paa nogen mulig Maade kunde lade sig gøre. Det Resultat, jeg er kommen til, skal jeg udtale i en eneste kort Sætning: Der forestaar om kort Tid Uddeling af to Apotekerbevillinger i min Valgkreds, nemlig i Skørping og i Terndrup, og jeg vil udtale det Ønske og Haab, at den højtærede Justitsminister maa være ligesaa heldig med Besættelsen af disse to Pladser som af Pladsen i Hadsund.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det er de Oplysninger, der ere fremkomne om Forholdene ved Opdragelsesanstalten Flakkebjerg, som have foranlediget ogsaa mig til at tage Ordet her i Dag. Det vil erindres, at jeg omtalte Sagen ved Finanslovens første Behandling og fremdrog Eksempler paa, hvorledes Forstander Mortensen straffede Børnene paa Anstalten. Efter at jeg havde udtalt mig, kom der Medlemmer af alle Partier her i Salen hen til mig og sagde, at det kunde ikke passe, hvad jeg havde fremført, at der aldeles umuligt, at Manden kunde straffe paa den Maade, og hvis han gjorde det, saa vilde man fra alle Partier være med til at gøre, hvad man kunde, for at forhindre, at Forstander Mortensen beholdt sin Plads. Nu foreligger der altsaa Oplysninger, fremskaffede af Fuldmægtig Schrøder, der af Justitsministeren er bleven beordret til at indlede en Undersøgelse. Det fremgaar af disse Oplysninger, at han er gaaet til sin Gerning med stor Interesse, og de Oplysninger, som saaledes ere fremkomne, haaber jeg, at ærede Medlemmer ville skænke Tiltro, og ikke overfor dem stille sig paa samme Maade som overfor de Oplysninger, jeg fremkom med ved første Behandling, da man mente, at jeg kunde være bleven ført bag Lyset.

Den ærede Ordfører udtalte, at det var ikke Englebørn, der vare paa Flakkebjerg, men det var vanskelige Børn, som der maatte tages haardt paa, fordi det var grove Forseelser, de begik. Ja, det er jo rigtigt nok, at mange af dem ere vanskelige Børn; men blandt de Børn, som ere blevne straffede, og som jeg skal omtale her, findes dog ogsaa adskillige, hvis Forseelser bestaa i, at de en enkelt Gang have begaaet et Tyveri, og derefter har Ju-